

EVANGÉLIUM Lk 9, 51-62

Ember, fiának nincs hová fejét lehajtania: Jézus követése áldozatot kíván.

Amikor már közel voltak Jézus szenvedésének és megdicsőülésének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. Követeket küldött maga előtt. Ezek elindultak, betértek a samaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De azok nem fogadták be Jézust, mert Jeruzsálembe tartott.

Ennek láttán a tanítványok, Jakab és János felháborodtak: „Uram, akard-e, hogy lehívjuk az égből a villámot, hadd pusztítsa el őket?” De ő hozzájuk fordult és megfeddte őket: „Nem tudjátok, hogy milyen lelkület van bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem, hogy megmentse.” Ezután másik faluba mentek.

Történt pedig, hogy útközben valaki így szólt hozzá: „Követlek, bárhová mégy.” Jézus így válaszolt: „A rókának van odúja, az ég madarainak fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.”

Egy másikat Jézus szólított fel: „Kövess engem!” Az így válaszolt: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat.” „Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat -- mondta neki --, te pedig menj, és hirdesd az Isten országát.”

Egy harmadik ezt mondta neki: „Uram, követlek téged, de engedd meg, hogy előbb elbúcsúzzam a családomtól.” Jézus így válaszolt: „Aki kezét az eke szarvára tette, és mégis hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.”

Ezek az evangélium igéi.
